

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.

a kir. titelstábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.

a kir. tábla átellenében.

hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Az utolsó kísérlet.

Pécs, 1897. április 27.

A kvótaemelési szelleme, melyet Bánffy báró földézett, végromlással kezdi fenyegetni az ügyetlen szellemidézőt. Bécsben azzal az ürügygyel csikarta ki az országgyűlés feloszlatására való felhatalmazást, hogy csak új választások útján lesz képes olyan parlamentet összehozni, amely a kvóta felemelését biztosan megszavazza, s ime, a leghallatlanabb visszaélések alkalmazásával egybetákolta új országgyűlésen is veszélyeztetnek mutatkozik az eredmény, s Bécsben kezdik belátni, hogy Bánffy őket is becsapta, mert az új választásokkal inkább csak a maga személyes gárdáját megerősíteni volt a főcélja.

Meg is erősítette ezt, de csak számbelileg, míg minőség tekintetében oly alacsony színvonalon áll, hogy a párt régi tekintélyes tagjaival szemben nem mérkőzhetik, már pedig azok a régi korifeusok csak azért is frontot csinálnak Bánffynak, mert tudják, hogy ez csak az ő ellensúlyozásukra toborzotta össze ezt a pretoriánus hadsereget.

A szellemi felsőbbtség tehát a pártban határozottan Bánffy törekvéseivel szemben foglal állást és ennek természetes folyománya, hogy a tömegre sokkal nagyobb befolyást gyakorol, mintsem az Bánffyra

nézve veszélyeket ne rejtene méhében. Ha a magyar kvótabizottság, a melyben a pártnak legrégibb és legtekintélyesebb tagjai foglalnak helyet, megmarad továbbra is eddigi álláspontja mellett, nagyon kétséges, vajjon a Bánffy-huszárok ujonc csapata fel meri-e venni a keztyűt s hajlandó lesz-e azokat az oszlopos tagokat dezavualni.

Bánffy helyzete tehát nagyon is válságossá kezd lenni, mert annyi kétségtelen, hogy az a nagy bizalom, a melylyel mindig annyira szeretett dicsekedni, rögtön megszűnik, mihelyt Bécsben megbizonyosodnak róla, hogy a kvótaemelésre nézve tett ígéretét beváltani nem képes.

Megteszi tehát a végső kétségbeesett kísérletet az újabb megterhelés ellenzőinek megfélemlítésére s ezzel a saját veszendőbe menő hatalmának megerősítésére: harcba viszi maga mellett a korona tekintélyét. Hivatalbeli elődjei erre nézve már jó példával jártak elől; Szapáry annak idején a közigazgatás államosítása mellett adott a király szájába kortesbeszédeket, Wekerle az egyházpolitikai törvények érdekében korteskedett azzal, hogy a király akarja: miért ne tehetné hát meg most Bánffy, hogy a királyi döntés veszélyével ijeszse a kvótaemelési ellenzőit?

És hogy ez eltökélt szándéka a kor-

mányelnöknek, bizonyítja a kormánypart egy tekintélyes tagjának nyilatkozata, melyet egyik fővárosi lap közöl, s a mely szerint az esetben, ha a két országgyűlés nem tudna megegyezni a kvótára nézve, hiu dolog volna abban reménykedni, hogy az uralkodó a magyar érdekek javára döntene, mert megdöbbenve kellett tapasztalni, hogy a korona — éppen Badeni gróf információi folytán — ugyszólván egészen az osztrák álláspontra helyezkedett. Hivatkozik aztán a nyilatkozó kormányparti kitűnőség Dóczy Lajosra, a külügyminiszteri osztályfőnökre, aki beható puhatolozásai eredményeként már ismételtén közölhette a magyar mérvadó körökkel, hogy a magyar álláspont győzelme lehetetlen.

Nos, a tendenciája az ilyféle híreszteléseknek egészen világos. Hogy éppen a mai viszonyok között, a mikor Magyarország általános gazdasági válsággal küzd s a közterhek folyton emelkedőben vannak, míg az osztrákok egymásután szállítják le eddigi adóikat, a magyar kvótának a felemelése semmiképp meg nem okolható, az bizonyos; az a kezdetben forgalomba bocsátott jelszó, hogy nem fogadunk el ajándékot Ausztriától, ma már csak szánalmas mosolyt csal a legmamelukabb ajkakra is: mumust kell tehát mutogatni s úgy álli-

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Snadahüpfelk.

— Tiroli népdalok. Átültette Róna Béla. Kiadja Grill Károly es. és kir. udvari könyvkereskedése Budapesten. Ára 1 frt. —

Hogy mily nagyon különbözik a magyar a némettől: azt legjobban mutatja az a körülmény, hogy a német — mint a jelen esetben a tiroli — tánc közben is annyit, de annyit nótázik, hogy ime egész kis könyv megtelik már csak azokkal a tánc közben született nótáival is, melyeket Róna Béla, ez a jeles fiatal poéta és ép oly ügyes műfordító, ültetett át magyarra. No, a magyar ember, az ha táncol, hát táncol; dalol is hozzá néha, ha a cigánynak a taktust akarja a kezére adni, de nótázni, vagyis a tánc közben jött gondolatait, érzelmeit a világ előtt dobra ütni bizony nem szokta. Igaz, hogy annál többet ér az érzelmek különféle skáláján végiglátortorzázza, nagyokat is kurjant; de ennél tovább nem is halad ám. Legfeljebb, ha azt konstatálja, hogy „sohse halunk meg” és el nem árulja, hogy „kicsi neki ez a ház, kirugja az oldalát.” A mi néptünk az ő népdalait magányosságában, elvonulva a pusztán, vagy az erdőben szerzi s ezért születnek aztán népdalaink rendszeren ismeretlen szerző-

tól s ezért található fel népköltészetünkben a népdaltól kezdve a románcon és balladán át a mese, rege és sokszor a hosszabb elbeszélő költemény is.

A német, az más. Könnyen hevül, könnyen befolyásolható a kedélye is, mi sem természetesebb tehát, ha a mulatságban, tánc közben is, vagy bárhol, egy egy vidám gondolatból, ötletből vagy érzelemtől megkapatva, dalba önti azt. De itt mindjárt meg kell jegyeznünk, hogy ezek az apró, vidámság közt született népdalok is ép oly igazak, mint a mi néptünk dalai; ép úgy visszatükrözik a nép gondolkodását és érzelmvilágát, mint a mieink, vagyis az irodalombarátra nézve ép oly értékesek, mint azok. Hiszen maga a bevezetésül szolgáló fentebbi párhuzam is csak erre vall; pár sorban egybeállítva, például a tiroli nép dalait és a magyar népet, ime következtetést vonhatunk belőlük magára a népre nézve.

Irodalmi szempontból tehát derék és érdemes munkát végzett Róna Béla, mikor a tiroli nép dalait összegyűjtötte s azokat édes hazai nyelvünkre átültette, ezzel is gazdagította népköltészeti gyűjteményeinket. Ez a kis könyv visszatükrözi a tiroli nép lelki világának s méltán tarthat igényt arra, hogy minden művelt s irodalomban jártas egyén megismerje.

A tiroli nép „snadahüpfelk” a tiroliak népdalai. Nem olyan népdalok — mert mint

fentebb mondtam, nem is úgy születtek — melyeket akár a réten munka közben, akár a fonóban orsóval a kézben, akár a boros üvegek árnyékában, cigánynyal a hátunk megett — mi, vagy a mi néptünk énekel. Sőt ezeket a népdalokat a cigány el se tudná hegedülni; rövidek mind, négy sornál alig hosszabbak, s épen nem énekre, csak arra valók, hogy — a mint azt a tiroliak teszik is — tánc közben, mulatság hevében bekiáltssa az ember a levegőbe. De mert — dacára rövidegüknek — még sem vesznek el; fenmaradnak és ajkról-ajkra, időről-időre szállnak: ez bizonyítja értékes becses voltukat.

Tudod, mi a snadahüpfel?

Egy nyitott kis levél;

Jó kedvedbe, bánatodba!

Szived szerint beszél.

Igy magyarázzák meg a tiroliak maguk egy snadahüpfelben a snadahüpfel természetét. Ime tehát „nyitott kis levél”, vagyis ott születik az emberek előtt s talán éppen az a legény vagy leány hallja legelsőbb, a ki oka volt, hogy keletkezzék, akire szerzője rácsitálja, a szemébe ugyan, de legtöbbször csak ártatlan célzással; s jókedvben, rossz kedvben születésék bár, mindig a szívből jön s mert a szív szerint való beszédet mindenki megérti, mindenki szereti, hát elterjed, kedvteltté lesz és el nem múlik

tani fel a kérdést, hogy a kvóta önkéntes felemelése még a kisebb rossznak tűnjék fel.

Erre a célra le kell rántani ismét a koronát a politikai küzdelem porondjára s rá kell fogni, hogy ő is ellenünk foglal állást, s ha szép szerivel nem egyezünk meg az osztrákkal, a mikor még pár per centet le is alkudhatunk a követeléséből, akkor az uralkodó egészen az osztrák álláspontra helyezkedve fogja eldönteni a kérdést.

Annyira kétségbeesett kísérlet ez a fenyegetés, hogy már a felségsértéssel határos. Teljesen átértjük azt a kényes helyzetet, a melybe a hatvanhetes törvény óriási hibája a királyi döntéssel az alkotmányos uralkodót sodorja, de éppen azért kétszeresen kárhözatosnak tartjuk már eleve korteskedni a felemelés mellett a királyi döntés eshetőségével s ezt mint az ország érdekeire nézve veszedelmeset hirdetni.

Mert az még legalább a loyális színezetével bírna, ha azt mondanák, hogy meg kell egyeznünk az osztrákkal még áldozatok árán is csak azért, nehogy a koronát a döntésre való kényszerítéssel kényes helyzetbe hozzuk; de azt mondani, hogy egyezzünk inkább, mert különben az uralkodó döntése elviselhetetlen terhet ró vállainkra, az egyenes megtagadása az uralkodó igazságérzetének, a melynek pedig eddig oly fényes példáit szolgáltatta nem egyszer.

Mi nem félünk a legigazságosabb uralkodó döntésétől, mert ha ez a döntés, tekintettel az igények nagy eltérésére, talán az eddiginél nagyobb hozzájárulási arányt állapítana is meg Magyarországra nézve, még mindig módunkban áll teherviselési képességünket is fokozni közgazdasági politikánk önálló berendezése által; szabadságunkban áll önálló vámterületet és önálló nemzeti bankot létesíteni s ezt kiárólag a saját gazdasági érdekeink szolgálatára szervezni: de ha magunk ajáljuk

soha, Persze, mi lenne más a tárgya, mint a szerelem; vagy mint a leány és legény, az asszony és az élet ezer kis apró kellemetlensége? Igen ezekről szól a snadahüpfel, minthogy ezek is az okai létrejöttének.

Mintegy 147 ilyen apró négy soros népdalt vagy névén nevezve a gyereket: snadahüpfelt találunk a Róna Béla kis könyvében. Gyöngyei ezek a nép gondolkodás-módjának és érzelmeinek; gyöngyszemek, melyek így egy csomóba fűzve, gazdagnak érzelemben és kedélyben nagyon gazdagnak bizonyítják azt a népet, melynek szülőttei. És csak gratulálhatunk Róna Bélának, ki e gyöngyöket felismerve, sietett azokat magyarrá átültetni s ezzel az uttörők sorát is megnyitotta, mert bizony kívülre, az egy Méry Károlyt kivéve, a ki régebben fordított ilyen népdalokat más magyar poéta inkább a svédek és angolok kereste fel, azok ködébe bujt, a helyett, hogy a derült égből mutatott volna be számunkra egy darabot.

Ennyit untig elégnek tartunk kritikának a snadahüpfelről. Most már hadd beszéljenek ők maguk magukért s ez a beszéd minden dicséretnél többet ér.

A snadahüpfel nagy része a szerelemről szól. És legtöbbször azon a vidám, játszi hangon, mely a fiatalságot jellemzi s azt a jóleső megnyugvást lopja a szívekbe mely a boru megett is derűt, a lemondásban is sikert remél.

meg a nagyobb kvótát a közös költségekhez s e mellett továbbra is megmaradunk abban a gyarmati függésben, amely iparunkat és kereskedelmünket teljesen kiszolgáltatja az osztrák érdekeknek, akkor tönkre tesszük az országot; ez pedig csakugyan nagy ár lenne a Bánffy-uralom megmentéséért.

Hirek.

Pécs, 1897. április hó 27.

Lapunk barátja és a szultán.

Kedves redakció, nyájas olvasók!

Mély borzadály fut át tagjaimon még most is ha rá gondolok, mi történt velem. De nem akarok hosszadalmas lenni. Legutóbbi levelem még a Rácvárosban kelt s ime, most Konstantinápoly külvárosának egy piszkos zugában kesergek. Oh! Allah, mit is tevével velem? Azt hiszem, hogy a nagy Allah maga sem tudná megmondani.

Rácvároson lefeküdtem s már-már almodni is kezdtem, mikor szobám ajtaja hangos robajjal felpattant s belépett rajta a mult levelemben említett dühöngött dühöngő török

— Maga görög barát! rivalt rám.

— Nem tagadom.

— Nem is lehetne, mert lerí az orráról.

Önkéntelenül az orromhoz kaptam, de nem tudtam rajta semmit felfedezni.

— Nagyon sajnálom, kérem és bocsánatot kérek, hogy ilyen orrom van, de nem tehetek róla.

— Elég. Ön velem jönni a szultán elé s mint közveszélyes embert a harakiri toronyba záratjuk.

— De uram! . . .

— Semmi de. Én önt magammal viszem. Azt kijelentem, hogy semmiféle ellentállás nem használ.

Kétségbe estem, a mi — úgy gondolom, nem volt tölem szégyen.

— Dehát kicsoda uraságod voltaképen?

— Én Ali Csor . . .

Hirtelen észbe kapott és a „badzsi“-t elnyelte.

— Ah, hát ön az? Szép madár, hiszen

Furcsa mese a szerelem,

Fura a bibéje;

Mesélgetik egyre-másra,

Még sincs soha vége.

Ime a snadahüpfel így mondja el a Heine Henrik „régii történet“-ét, mely mindig új marad. S milyen más ez a négy sor, a világfájdalom költője eme két versoránál:

„Das ist eine alte Geschichte,

Was bleibt nur ewig neu.“

Már itt magában a sorokban, azok rithumsában benne van a sötét fájdalom; míg a snadahüpfel pajzánul fejezi ki ugyanezt a gondolatot. S minden pajzansága mellett is a snadahüpfel egy-egy szép gondolatot, mély érzést, nem ritkán egész kis bölcselkedést s mindenek felett erős logikát tartalmaz. Ime például:

„A szív olyan, mint az óra;

Finom a járása,

S ha eltörik nincsen órás,

Ki megreperálja.

Vagy emez:

Ha elmerül a tengerbe,

Nem csobog a kis páta;

Belenézek a szemedbe

S szóltan leszek, hallgatag.

Vagy még inkább ez:

A szerelem hűség nélkül,

Olyan, mint a levél nélkül;

önt régen ismerem az Arany emberből! Hát maga akar engem fal mellé állítani, maga, a ki a szultán kincseivel Timár Mihály bajóján megszökött . . . Polieáj, fogják el ezt az embert!

— Oh persze! uracskám téved, hiszen az öreg Ali Csorbadzsi az első felvonás végén meghalt, én az unokája vagyok. Nevem Csorba Zebulon.

— Rokona talán a Sárhacsikébeli Csorba családnak?

— Távolról.

— Az már más . . . De hát mit akar én velem.

▲ mit mondtam, megmondtam. Velem jön a szultán elé.

Azzal megragadott s ölébe vett, mint a dajkám. Kivitt a szabadba és szaladni kezdett velem. Pár perc múlva egy indulásra kész vonat előtt állottunk. Pillanat alatt belökött a kupéba, ő is mellém ült s azzal — robogni kezdtünk.

Reggelve kelve Konstantinápolyban táltam magamat. Hogy mint volt ez lehetséges, nem tudom megmagyarázni. Gyanús kísérőmet a pályaudvarou elveszítettem, a mi igen kellemesen hatott reám. Lehet, hogy elfogták a rendőrök.

De mi lesz én velem?

Sehol egy ismerős arc, sehol egy hazai hang. Az utcákon vad tömegek futkosnak össze-vissza, fegyveres csapatok rohannak, mint a bolondok, de még ezideig észre sem vettem. Mit tegyek? Észre kell magamat vettetni. Hirtelen jó gondolatom támadt. Elővettem a „Pécsi Figyelő“ egy régi példányát és az utca sarkon harsány hangon olvasni kezdtem belőle a görögök vereséget.

Az ott menők ajándékokat adtak. Gondoltam illő lesz megköszöni.

— Szalámi a lelkem!

Ilyen féleképen hallottam egyszer Polgár Sándortól otthon. Nagy bajom lett ám belőle, mert pár perc múlva Konstantinápoly összes népe körülöttem állott és szájtátva lesték a szalámit. A kutyáktól félttem, de azért jól esett, hogy ennyire rokonszenveznek az édes nyelvvel. Némelyik ugyan dühös lett, mikor látta, hogy a szalámit nem látja, de kezdetben föl sem vettem. Csak akkor kezdett komolyodni helyzetem, mikor egyik egyik ki-méletlenül lábamba harapott.

— Szultán! — kiáltottam ijedten s cso-

Kocsi: nincsen kereke,

Kép: de nincsen kerete.

Sebb metaphorákban már nem is beszélhetne Ovidius Naso, nagy Horácius sem.

A szerelem furcsa vásár:

Az alku a szivre áll

S ha megveszik, ráadásul

Még az ész is vele jár.

Ez ép oly igaz, következetes és mégis pajzánul keltes, mint ez a másik:

Beteg a lány, nagy baj a!

Találgatják, mi baja?

Négy doktor jár hozzája —

Menne csak a babája!

Leányokról, asszonyokról is sok igazságos, sok erős dolgot mond el a snadahüpfel, de mindig pajzán, játszi hangon, hogy rossz néven ki se veheti tőle. Ezek a snadahüpfel bizonyítják legjobban, hogy a pillanat hatása alatt születtek s épen ezzel a közvetlenséggel hatnak is. Ha a tiroli legény meglátja szeretőjét más legény karján, mindjárt talál rá dalt:

Madarat az ablak között,

Macska elől a tejet,

A leányt a csalfaságtól —

Megőrizni nem lehet!

Ép így tesz az asszonyokkal is, akikre különben ezt a legszebb és legnagyobb igazságot is rájuk citálja:

dálatos módon megszelídült a kutya had. Mind el távozott, csak a Szultán maradt velem, a kivel most egyedül hallgatom a tenger mormolását. Sorsomról és a háborúról sürgöny megy. Irjanak néhány sort!

Lapjuk barátja, bög*)

*

A szerkesztőség nyilatkozata. A városban ma többen állították, hogy lapunk barátját látták az utcán sétálni. Kötelességünk kijelenteni, hogy ez nem felel meg a valóságnak. Ha esetleg valaki látott is olyan hozzá hasonló alakot, az nem volt más, mint lapunk barátjának hazajáró lelke.

Napirend 1897. április 28-án.

Naptár: szerda. ápr. 28. — Róm. kath.: Vitális — Prot.: Valéria. Görög-kel. (ápr. 16.) Agape. — Zsidó Nisan 26. — Nap két 4 óra 32 perckor; nyugszik 6 óra 51 perckor. Hol két éjjel 2 óra 53 perckor; nyugszik délután 3 óra 42 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 15 Celsius fok meleg; légnyomás 752. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint enyhe idő, jelentékeny csapadék nélkül és hőemelkedés várható.

Katonai sorozás folytatása a Scholtz-sörházban reggel 8 órakor.

— (Májusi ájtatosságok.) A szokásos Mária-litániák a belvárosi plébánia templomban f. hó 30-én (péteken) esti fél hét órakor veszik kezdetüket és az egész május folyamán naponta megtartatnak, és pedig esti hat órakor.

— (A „Pécsi Polg. Daloskör“) polgári fiu iskolai új helyiségében, hova a múlt héten költözködött át, szombaton este választmányi ülést tartott Körösztös József elnöklété alatt, melyen egyhangulag elhatározta, hogy a daloskör a „Dunántúli dalosszövetség“ f. é. jun. hó 29-én Sopronban rendezendő versenyén, mint versenyző részt fog venni. A daloskör erre az alkalomra Huber K. „Szabadságdal“ című határos férfi négyesét választotta. Dalosaink a versenykart Vész Albert egyesületi karnagy ügyes tanítása alatt már nagyban gyakorol-

*) Vigyázzon a szedő, nehogy „bög“öt szedjen.

Elfelejt az asszony mindent,
Mire ősz lesz hajaszála,
De az mindig eszibe van,
Kinek tetszett lánykorába!

S nem egyszer a naivság gyémántpora is kicsillan a sok pázanság mögött, mint például ebben:

Katona a szeretőm,
Gazdag ember ám már:
Fizet neki hat krajcárt
Egy napra a császár!

S ha néha-néha erősebb mondásra is ragadtatja magát, ezt is beleöltözteti a pázanság és bizonyos naivság köntösébe s úgy mondja el, szinte alig sejtetve nagyon is erős értelmét:

Nede ennek a kis lánynak
Van szive de mekkora!
Én kívülem belé fér még
Egy regiment katona.

Hanem ha a leányoknak, asszonyoknak nem kegyelmez a snadahüpfel s megröpdalozza őket — mert hiszen nem más, mint egy-egy epigramm dalba szöve — a legényeknek sem hagy békét. És ezek között is a legtöbb a vidám, pajzán hangon van tartva, még ha arról szól is:

Annyit jártam már utánad,
Hogy a csizmám kilyukadt;
Csizmát ugyan nem vettél mást,
De hiadtad az utat.

ják. A daloskör ezen soproni kirándulásában pártoló tagjait is szívesen látja, kik, mint az egyesület működő tagjai, elszállásolás és mérsékelt vasuti menetjegy kedvezményben részesülnek. Az egyesület azon pártoló tagjai, kik részt óhajtanak venni a kirándulásban, Körösztös József egyesületi elnöknel jelentkezhetnek.

— (Uj regényünk.) Mai számunkban új regény közlését kezdjük meg. Az új regényt Tihanyi (Tomanek) Károly írta, kinek humoros tárcáival lapunkban gyakrabban találkoztak olvasóink. Ismerve a mi Karinknak e téren való ügyességét, reméljük, hogy regénye is tetazeni fog olvasóinknak. Természetesen e regényünket is könyvalakban közöljük.

— (Uj tiszti orvosok.) A tiszti orvosi vizsgák országos bizottsága által Budapesten most megtartott vizsgálatokon a többek közt Blau Adolf dr., pécsi és Halassy Zdenkó dr., kaposvári orvosok nyertek tiszti-orvosi képesítést.

— (A harkányi fürdőben) az idei évadra a fürdő tulajdonosa Oláh Miska siklósi zenekarát szerződtette.

— (A siklósiak vasutja.) A siklósiak, dacára a vármegye megsemmisítő határozatának, melylyel megtagadták hozzájárulásukat a pécs—miholyáci vasúthoz, nem állanak kötélnek s újabb közgyűlésükön ismételve s most már szabályszerű módon fogják megtagadni a 100.000 frtos hozzájárulást attól a gschefl-vasuttól, a mely csak a papiroson épül; és e helyett maguk építenek egy vasutat Vékánytól Siklóson keresztül a Dráva áthidalásával egész Dolni-Miholyácig, mely mintegy 20 kilométer hosszúságú lesz és valami félmillió forintba kerül.

— (Honvédségünk a nagy hadgyakorlatokon.) Az idén mindössze három honvédkerület csapatai vesznek részt a nagyobb szabásu gyakorlatokon. A hadgyakorlatok tudvalevőleg a király és előreláthatólag

több koronás fő jelenlétében fognak lefolyni s benne résztvesznek a pécsi 19-ik honvédgyalogezred és a 8-ik honvédhuszárezred is, az utóbbi összes századainak létszáma a gyakorlatok alkalmára 150 lovasra emeltetvén.

— (Négy vármegye határán.)

Nagyszerű tavaszi mulatságot rendezett Pecsét János, bátai birtokos, Pest Bács-Tolna- és Baranyamegyék összeszögellési pontján, a nagy Dunán túl levő birtokán az ujonnan felállított vendéglője felszentelése és a Bátán levő vidéki vendégek tiszteletére, az odavaló intelligencia jelenlétével, kiknek száma kitett 50-et, husvét második napján. A kirándulás a Dunán odamenetben a nagy szél miatt bár kissé kellemetlen volt, mert a dereglyéket ugyancsak megtáncoltatta, annál kellemesebb volt az ott létel — finom halpaprikás, zene és tánc élvezete mellett. Gyönyörű volt a hazatérés jókedvvel, szélcsendben éjjel holdvilágnál, zeneszóval a Dunán, úgy, hogy ezen kirándulás soká feledhetetlen lesz a jelen voltaknál.

— (Tilosban vadászott.) Vízner János kakasdi lakos sem vadászati jeggyel, sem fegyvertartási engedéllyel nem birt, mégis megtette, hogy a határba ment a vadakat pusztítani. A csendőrség vadászás közben lepte meg a tilosban puskázó Vízner, akitől a fegyvert és a töltényeket elkobozta.

— (Elhalasztott közgyűlés.) A pécsi izr. jótékony négyületnek tegnap délutánra volt kitűzve évi rendes közgyűlése. De mivel a tagok nem jelentek meg határozatképes számban, a közgyűlést jövő hó 17-ére (hétfőre) halasztották, a mikor délután 3 órakor fogják azt megtartani az izr. népiskola nagytermében.

— (Lógyakorlat a Mecseken.) A mecsekhegyi lövőtér a pécsi 19-ik honvédgyalogezred legénysége ma és holnap lögyakorlatot tart. Ez idő alatt a lövőtér körül úgy a kocsin, mint a gyalog való közlekedés tiltva van, nehogy valami szerencsét-

Es most valamit kellene írunk Róna Béla fordításáról. A német nyelv tirol-vorarlbergi tájszólásán születtek meg a snadahüpfelék; s ebből a német tájszólásból ültette át magyarra. A forma mindenütt megfelel a játszi, pajzán hangnak, ami a snadahüpfelt jellemzi s az eredeti formák mellett nemcsak hűen és jellemzően van visszaadva az eredeti értelem, de a legtöbb helyen, még pedig mindenütt sikerrel, alkalmazva a mi népünk szójárásához, népies nyelvéhez is. — Hű és mégis szabatos a fordítás; tirol ember gondolkodása — hogy úgy mondjuk — magyar köntösben; tirol népdalok a magyar népdalok külső karakterével felruházva. Különben Róna könyvét a fővárosi kritika is igen jól fogadta s bár ha ő pécsi, ha közibénk tartozik is, ez mégis felment bennünket a patriotizmus befolyásának még a látszatától is. Ő, aki eddig eredeti verskötetivel bebizonyította azt, hogy jó poétának született, most ime annak is bizonyosságot szerzett, hogy jó műfordítóvá is lett. A mi reá nézve kettős dícséret, de az irodalomra is dupla nyereség, melynek van ugyan manapság sok munkása, de szerényen, a reklam és klikk uralom mellőzésével munkálkodni, dolgozni és alkotni nagyon kevés tud.

E kevesek közé tartozik Róna Béla is, kinek e legújabb művét az irodalompartoló közönség figyelmébe nem ajánlhatjuk eléggé.

Heathy István.

S kelle ennél kedvesebb dolog, mint ez a négy sor:

Ugy volna jó katonának:
Tudok egy kis ablakot —
Ott állhatnék egy kis lánynak
Nap-nap után silbakot.

S a humor szebb megajlatkozását ritkán olvashatni, mint ebben:

Aszondják, a legényesóktól
Bajusza nő a leánynak;
Ha úgy lenne, de mekkora
Bajusza vóna a rózsámnak.

Vagy ebben, a mely a szegénységet olyan megnyugvással kiáltja ki:

Keresztapám meghalt szegény;
Hogy jussul rám mit hagyott?
Estére a holdvilágot,
Nappalra meg a napot.

S nem egyszer a szatira hangján szólal meg a snadahüpfel; de ekkor sem lesz bántó, csak csipős. Ime például:

Szegény visszhang, nem irigylem,
Rossz sora van néki:
Felelni kell akármelyik
Szamárnak, ha kérdi.

Ezek után pedig igazat kell adnunk ismét egy snadahüpfelnek, mely a snadahüpfelket így dícséri:

Ha a szived helyén való,
Ha nótás a kedved:
Hát akkor a snadahüpfelt
Meg kell hogy szeressed!

lenséget okoznak az esetleg félretévedt golyóbisok. Csütörtökön az 52-ik gyalogezred legénysége tart lögyakorlatot szintén a mecsek-hegyi lövőtéren.

— **(Eltűnt a mézeshetekben.)**

A somogy megyei Darányban farsangkeddjén tartotta esküvőjét egy fiatal pár, két gazdag parasztcsalád gyermeke. A fiatal pár mézeshetei egész a nagyhétig boldogan folytak le, azonban ekkor nagypénteken a fiatal férj eltűnt hazulról s bár mindenfelé keresték, még eddig nem tudtak rátalálni. Azt mondják, hogy feleségét csak kényszerből vette el, mert mást szeretett, kivel azonban szülei nem engedték egybekelni. A leány, a kit szeretett, esküvője napján elhagyta a falut s nem lehetetlen, hogy a fiatal férj tovább már nem tudta nélküle az életét elviselni és elhagyta ifju feleségét a mézeshetekben, a szeretett leány után szökött. Most keresik.

— **(Sorozás.)** Ma vette kezdetét Pécsen a katonai sorozás. A sorozóbizottságban polgári részről Majorossy Imre, polgármester, mint elnök vett részt; vele voltak: Nendtvich Andor, katonai ügyi jegyző és Papp József, Kelemen Mihály, Weidinger Ferenc és Tamási Ferenc, mint bizalmi férfiak. A hadsereg részéről Brillmayer, vezérőrnagy, egy főhadnagy segédtszittel és Horváth Sándor, honvédőrnagy, egy hadnagy segédtszittel vett részt a bizottságban, melyben Cierer Elek dr., városi főorvos és két katonai orvos is helyet foglalt. Ma az első korosztály került sor alá; még pedig előállítottak 208 ember s besoroztatott közülök 77. Holnap a második korosztály kerül sorozás alá.

— **(Jó fogás.)** A városban már vagy két három napja csavargott egy fiatalember, aki könyöradomány gyűjtés ürügye alatt járta serra a házakat és ellopott mindent, a mi kezeügyébe esett. — Így a többek között Oresszor Dávid kőművesnek kabátját a kőművesállványról akasztotta le és elemelt a Deák-utca egyik házának folyosójáról is egy értékes kabátot. Gorjenác Ádám városi rendőrnek tudomására jutván a dolog, tegnap a tolvaj keresésére indult. Csak annyit tudott róla, hogy alacsony, barna fiatalember, aki fekete kabátot, tarka nadrágot, fekete kalapot és sárga cipőt visel. De azért nem hagyta nyugodni az ambíció és hesszas és fáradságos nyomozás után rá is jött, hogy a tolvaj a vasút felé vette útját. Azonnal a vasuti állomásra sietett és ott éppen akkor tartóztatta le a tolvajt, mikor az Budapest felé akart elutazni. Amint igazolásra szólította föl, a fiatalember egy könyöradománygyűjtési engedélyt mutatott fel, a mely Jászberényben kelt és Krausz Jenő, batizi illetőségű egyén nevére szól. A derék rendőr gyakorlott szeme azonban nyomban felismerte, hogy az engedély hamisított és bekísérte a letartóztatott embert a rendőrséghez. S valóban jó fogást is csinált vele, mert Kovács Antal ügyeletes rendőrbiztos előtt az elfogott beismerte, hogy a könyöradománygyűjtési engedély hamis s őt nem Krausz Jenőnek, hanem Trieb Józsefnek hívják s becsületes mesterségére nézve Kovács volna. Találtak nála több hamis engedélyt és bizonyítványt; továbbá egy új bélyegzőt, melyen

„Vámos Béla, rendőrfőkapitány“ neve volt olvasható. S minthogy nevezett Kecskemét főkapitánya, — úgy látszik, a csaló most Kecskemétre akart utazni s ott próbálni meg a szerencsét. Ebben azonban Gorjenác Ádám ügyessége megakadályozta s minthogy a hamisított engedélyekben magát a hatóságok pártfogásába ajánlja, hát rendőrségünk — ezt megszivlelvén — pártfogásába is vette s a kóterben helyezte el. Ezzel a kóterrel ő már különben ismerős; mert pár évvel ezelőtt csavargásértült benne, a mire Kovács Antal rendőrbiztos visszaemlékezvén, kihallgatása alkalmával azt meg is mondta neki.

— Ugy-e volt már maga Pécsen?

— Igen.

— És mit kapott itt?

— Helyet.

— De hol?

— Hát az áristomban, a míg el nem toloncoltak.

Az ellopott kabátokat is megtalálta a rendőrség a zálogházakban, de ezekre vonatkozólag tagadja a lopást a letartóztatott csaló, akinek a lelkét bizonyára terheli még egy csomó büncselekmény is. Most ezek felderítése végett folytatják a vizsgálatot ellene s aztán átadják majd a kir. ügyészség pártfogásába.

— **(Tűzek.)** Böhönyei János, gyüdi lakos, préháza a múlt héten egy éjszaka, ismeretlen okból, kigyuladt és le is égett. A tűz áthatott Still János és Varga Sándor préházaira is s azokat is elhamvasztotta. A leégett préházak nem voltak biztosítva. A kár mintegy harmadfél száz forint. — Bölcskén is tűz volt a napokban. Mórlic József, ottani lakos háza gyuladt ki és égett le. A kár meghaladja a 700 frtot; de mert a ház biztosítva volt, ennek nagy része megtérül. — Erdélyi Antal regölyi lakos préházát is felemésztette az ismeretlen okból támadt tűz a napokban. Ez a leégett épület is biztosítva volt.

— **(Ismeretlen tolvaj.)** Pál József, lápafői lakos, udvarában egy éjszaka valami enyveskezü jómádár járt. S bizonyára nem azért, hogy éjjeli látogatásával a gazdát megtisztelje, hanem, hogy elvigyen valamit, a mi kezeügyébe esik. S talált is egy éltben három darab pulykára, melyeket aztán pártfogásába vett és odább állt velük. A káros a lopást csak reggel vette észre, a mikor jelentést tett a szakcsi csendőrségnek az esetről. Ott meg is indult a nyomozás a pulykatolvaj után, de az eddig még folyton az ismeretlenség homályában rejtőzködik.

— **(Megtámadott leányok.)** Till Angela és Hofekker Mari, olasz 13—14 éves leányok a mezőről hazafelé térvén, összesetalálkoztak Keller Gusztáv és Ritter Ede nevű suhancokkal. A két suhanc a leányok mellé szegődött s a gyanutlan leányokat egy alkalmas pillanatban megtámadták s erőszakkal hatalmukba akarták keríteni. A megrémült leányok erre segítségért kezdtek kiabálni s teljes erejükkel védekeztek az orvtámadók ellen. Szerencsésükre éppen emberek közeledtek arra, a kik láttára aztán a két orvtámadó kereket oldott. Feljelentették őket a pécsváradi járásbiróságnak.

— **(Agyongázolt nagyanya és unoka.)** Szigetvári levelezőnk írja: Tegnap este 7 óra után óriási gyorsasággal száguldott két megvadult ló a kocsiival együtt a vasutról, egyenesen a főutcának tartva. Egy kis utcánál nagy néptömeg gyűlt egybe, hogy a megvadult állatokat megállítsák, de ezek egyszerre, valószínűleg megijedve egy másik utcába tértek át, hol a mit sem sejtő Rödernén és unokáján keresztül vágattak. A kis leány rögtön szörnyet halt, az öreg asszony pedig élet és halál közt fekszik. A vizsgálat megindítatott.

— **(Hernyó invázió.)** Az a nagy hernyójárás, mely 1892. óta csak most ismétlődik először, ismét panaszra hívja lapunk egyik olvasóját. A panaszban elő van adva, hogy az indóház ut elején levő nagy terebélyes fa valóságos fészke a hernyóknak, s mivel a fa a városé, így hát maga a város is negligálja a szigorú hernyóirtási rendeletet. Letisztították ugyan a fákat tavasz elején a hernyóktól; de hát a nagy hernyójárás miatt sikertelenül. Így hát célszerű volna a hernyók irtását tovább folytatni s ha ezt maga a város megteszi, akkor a lakosságot újból hivatalos uton szólíthatják fel a hernyók irtására. Mindenesetre elől kell járni jó példával s nem még a városnak is okot nyújtani a panaszra!

— **(Aki magamagát lopta meg.)** M. Varga József, bölcskei lakos, jelentést tett a dunaföldvári csendőrségnek, hogy szobájába betörték az ablakon keresztül és onnan két darab sonkát és 557 frtról szóló kötelezvényeket loptak el. A csendőrség megindítván a nyomozást, kitűnt az a szokatlan dolog, hogy a panaszolt betöréses lopást maga M. Varga József követte el, s elkövette pedig azért, mert egy meggondolatlan percében a kötelezvényeken levő kölcsönösszeget meghamisította, mindnyáját nagyobb összegre javítván ki. Mikor aztán az ezért járó büntetéstől megrémült, arra az eszmére kapott, hogy a meghamisított kötvényeket — ellopítja. Ő maga törte be a szobája ablakát s a kötvényeket összeszedve, azokat Ferde István udvarába dobta. A mellett két sonkát is eltüntetett a szobából, hogy a lopást még valószínűbbé tegye. De hát nem ért célt a furfangosan kiesztelt tervvel, mert a csendőrök a kötvényeket a jelzett udvarban megtalálták s a hamisítást bennök felismerték. A furcsa tolvajt feljelentették ennél fogva a bíróságnak s most ott folyik a vizsgálat ellene.

— **(Kerti ünnepély.)** A pécsi izr. nőegylet tegnap tartott választmányi ülésen elhatározta, hogy június hó 13-án (vasárnap) nagyszabású jótékony célú kerti ünnepélyt rendez a nőegylet helyiségében. Az ünnepélyre — mely igen fényesnek és érdekesnek ígérkezik — legközelebb megkezdik az előkészületeket.

— **(Az utolsó húzás.)** A kis lottó folyó évi október 1-ével bekövetkezendő megszüntetéséhez az előintézkedések már folyamatban vannak. A héten az összes lottógyűjtőkhöz megérkezett a lottóigazgatóság körrendelete, mely a gyűjtőket utasítja, hogy a számsorsjáték október 1-én megszüntetvén, a húzásokat folyó évi szept. 29-iki szebeni és prágai húzásokkal bezárják.

— **(Vincellériskolai igazgatók Pécssett.)** A földmivelésügyi miniszter megbízásából tizenhét vincellériskolai igazgató érkezett városunkba, hogy itt a Bencúr-féle fászemzést tanulmányozzák. A kiküldöttek a tegnapi nap folyamán a vincellériskolában, majd a városi szőlőtelepen tettek látogatást a Bencúr-féle fászemzést maga a feltaláló mutatta be nekik. A vendégek az éjjeli vinnal utaztak el Pécsről, állomásaikon értékesíthető tapasztalatokkal gazdagabban.

— **(Egy fazék régi ezüstpénz.)** Lakatos László, bölcskei lakos, a napokban a háza végében felásta a házi kertet s e közben egy fazék régi ezüstpénzre bukkant. A felásott kincsek Lakatos szörnyen megörült s nagy titokban fel is vitte Budapestre, ahol azt eladta. Később kitudódott Lakatos szerencséje, aki most bajba került, mert a talált pénzt törvény értelmében be kellett volna a hatóságnak jelenteni.

— **(Gyujtogatók.)** Megirtuk nemrég, hogy Mohácson gyujtogatók lappanganak, kik akkoriban egymásután két tüzesetet is okoztak. A napokban ismét kísértettek ezek a gyujtogatók, a mikor is Lakatos Lajos házát akarták felgyujtani. A nádtetőre egy köre erősített gyujtóanyagot dobtak, a mely a tetőt fel is gyujtotta. Szerencsére a tüzet még idejekorán észrevették és elnyomták. A gyujtogatókat erélyesen nyomozzák.

Minden alkalomra illő ajándéktárgyak, valódi és chinaezüsből a gondolható legnagyobb választékban, pazar szép legújabb és tartós kivitelben Schönewald Imre ékszer-gyárosnál Pécssett, Király-utca (Hattyu-épület) szerezhetők be.

Törvényszék.

§ **Összbüntetés.** Lőschenkohl Péter, bellyei lakos kárára elkövetett rablás miatt a pécsi kir. törvényszék Polgár Józsefet másfélévi börtönre ítélte el annak idején. Polgár azonban, még két cimborája társaságában, csalást is követett el, melyért egy évi börtönt kapott. A két ítélet most jogerőssé válván, tegnap összbüntetést szabott ki ügyében a bíróság, két évi és 5 hónapi börtönre ítélvén a két büntényért.

§ **Vitriol-dráma.** Megirtuk annak idején azt a vitriol-dramát, melynek hősei Tischler Károlyné és Nagy Etel voltak. A törvényszék a megtartott végtárgyaláson csak három napi fogházra ítélte vádlott Tischler Károlynét, a kinek javára akkor még a közvádló is felebbezett. A királyi tábla most helybenhagyta az első bíróság ítéletét s ezt tegnap hirdették ki a vádlott védője, Németh Gyula ügyvéd előtt, a ki ismét meglebbezte azt; valamint felebbezett vádlott javára a kir. ügyész is. Vádlott előtt az ítéletet különben Pozsonyban fogják kihirdetni, mert időközben oda költözött.

§ **Muster ohne Werth.** Ezt a külföldi csomagokon ékeskedő felirást juttatja eszünkbe az a végtárgyalás, mely tegnap délután folyt le a pécsi kir. törvényszéknél s végződött azzal, hogy a vádlottakat csalás miatt elítélték. Ez év január 2-án ugyanis Novákovics Mihály, pécsi fuvaros, megjelent Ull-

mann Lajos sertéshizlaldai alelnöknél és remekszép kukorica mustrát mutatván fel neki, ajánlotta megvételre készletben levő 16 zsák kukoricáját. Az alkultré is jött s mázsánként 3 frt 40 krért meg lett kötve az adásvétel. A pénzt fel is vette Novákovics, de mikor Ullmann kereste a vett kukoricát, az nem volt sehol s kitünt csakhamar, hogy csalás volt a dologban. Novákovics ugyanis egy csaléddel, Kirádi Tamással összebeszélve, a kapussal láttamoztatta a fizetési cédulát, mintha a kukoricát haza szállították volna s így felvették a pénzt, melyen aztán elosztogedtak. A legkomikusabb a dologban pedig az volt, hogy Novákovics számára Kirádi épen Ullmann kukoricájából kerített mintát s az a saját kukoricájából lopott minta után indulva vette meg azt, a mi nem is volt. Mindezt pedig Novákovics Kirádival együtt eszelte ki és közösen közrejátszva hajtották is végre, a miért aztán a bíróság 1—1 havi fogházra és behajthatatlanság esetén 2—2 napi fogházra átváltoztatandó 10—10 frt pénzbüntetésre ítélte őket. Az ítélet ellen az elítéltek, úgy Novákovics védője, Sey Ernő dr. ügyvéd, valamint az ügyész is felebbezett.

TÁVIRATOK.

— **A lajthántuli parlament.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztrák Reichsrath a szünetek után szer-

tes nevét kenték -- akárhány ügyefogyott nyám-nyám legényre.

— Ugyan menjen kigyelmed, — kigyelmed olyan Mihók Gyurka mint a pinty; mit érek én kigyelmeddel?

Pedig hát az Isten panaszképen ne vegye — nem is maga a Gyurka lett volna ennek az elmaradiságnak, gyávaságnak az oka, — hanem hát a teremő úgy alkotta, hogy valamirevaló fehérszemélyre nézni pirulás nélkül nem tudott.

Még most hatvan éves korában is ott tart még Gyurka.

— Aztán — dűnnyögte magában — a csunyára pedig nem vetöm a szömömet — olyan bolond nem vagyok.

Nap-napután kiterelte a gondjaira bizott marhát, aztán ott künn az Isten szabad ege alatt lefeküdt a szűrére — és félkönyökre hajtva ősz fejét, el-eldudogott magában. A nagykócu Duna komendor meg melléje telepedett, s nézte a gazdáját, és csak akkor hunyorgatott hű szemével, ha gazdája tüzet csiholt a taplóra — melyet aztán véghetetlen bölcs és egykedvű ábrázattal nyomkodott hüvelykujjával piros cserép pipájába.

Szt.-Dénés egyetlen hosszú utcáján egy ifju iparkodik a legelő felé vezető gyalog uton.

Vasuti sapka van a fején, melynek ellenzője hetykén oldalt a füléhez simúl. Dalolva siet az uton, de midőn az öreg csodást észrevette, elhalgatott, és nesztelen léptekkel közelít a szűrén fekvőhöz, ki gyanútlanul ép most kezdett bele a rozskenyeres szalonnás főléstökömbé.

BOCSKOROS NEMESÉK.

*

— REGÉNY. —

IRTA :

TIHANYI KÁROLY.

(TOMANEK KÁROLY.)

*

dán tartja első ülését, melyen sürgősségi indítványokat tárgyalnak s megválasztják a választófőirati bizottságot.

— **A nemzeti pártkörből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nemzeti párt ma délután 5 órakor tanácskozik, melyen megbeszélik, vajjon a nemzeti-párt interpelláljon-e a külügyek iránt. Ha elhatározzák, akkor Apponyi a Ház holnapi ülésében interpellálni fog.

— **Az Ugron-pártkörből** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az Ugron-párt szintén ma délután tanácskozik a május 2-ikán megtartandó népgyűlés és a 48-as szövetség megalakítása tekintetében.

— **A keleti háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Albánia forrong. Tizezer Snider-féle puskát már szétosztottak. A Zauna vidéki félvad mohamedán arnauták csak a jelre várnak, hogy betörjenek Görögországba megszárolni. Azonban a tengermelléki katolikus albánok is forronganak, mert náluk azt híresztelgetik, hogy Ausztria-Magyarország előkészíti Albániának végleges okkupációját. Lehetséges, hogy a lázadás kitörésekor a törökök által kezükbe adott fegyver visszafelé fog elsűlni, vagyis Albánia a szultán ellen indít hadjáratot, proklamálva a független Albániát.

Athénben nagy az elkéséredés, hogy a görög hadsereg Larisszát harc nélkül föladta. Ratli képviselő, a ki jelen volt

Larissza odahagyásánál, Athénbe hazatérve azt híreszteli, hogy a vezérkar csak a trónörökös konyhájával törődik és a vezérek tehetetlenek. A király ma visszahívta a trónörököst a hadseregtől.

György görög király nem fordul addig a nagyhatalmakhoz segítségért, míg vert hadserege Athénig nem hátrál.

— **Uj báró.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Léva y Henrik, főrendiházi tag bárói rangot kapott a közgazdaság terén szerzett érdemeiért.

A visszatért halott. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Latinovics Ernő, kinek napokkal ezelőtt halálhírét költötték, ma Budapestre érkezett.

— **Tengeri vihar.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A touloni kikötő előtt a vihar elpusztított egy osztrák három árbocos hajót. A süllyedő hajóról a legénységet sikerült megmenteni.

— **Ujabb süllyedés a budai várban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap Budán a Mátyás-templom előtt újra földomlás volt. A mérnöki vizsgálat kifalazott folyosót talált a föld alatt, mely a Mátyás-templom kriptájába vezet. Ennek meglazult boltozata beszakadt és ez okozta a mostani gyakori földomlásokat.

— **Megölte a feleségét és a fiát.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kecskeméten tegnap este Kovács Elek,

hatvanéves ácsmester civakodás közben egy vésővel megölte a feleségét és a fiát.

— **A király Szentpétervárra.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Királyunk délelőtt 10 órakor érkezett Szentpétervárra. Fényes fogadtatása volt s az egész orosz főváros pompában tündökölt. Az orosz lapok, mint az európai béke hivatott öret, üdvözlik a királyt.

— **Ováció az olasz királynak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az olasz királyt ma a szenátus és kamara üdvözölte az ellene megkísérelt minapi merénylet megghiusulása feletti örömeiben.

— **Megsemmisített ítélet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pálffy Mihálynak, a marosvásárhelyi „Közérdek“ szerkesztőjének sajtóperében, melyben a kolozsvári esküdtszék Szentmarjai Dezső, marosvásárhelyi törvényszéki elnök panaszára Pálffy Mihályt bűnösnek mondta ki a rágalmazásban s ezért a bíróság négyhavi fogházra és 200 ft pénzbüntetésre ítélte, — a Curia ma az ítéletet megsemmisítette s elrendelte a pernek új esküdtszék előtt leendő tárgyalását.

— **Acél-Karsai párbaj.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az Acél Béla báró és Karsai Sándor ismert párbajügyében, mely abból keletkezett, hogy Acél a király jubileumi fogadtatásán a banderium részvételére jelentkezett Kar-

I.

Tiszta mosolygó égen, nagy szerényen próbálkoznak a nap melegítő sugarai utat törni gazdájuknak.

Fülsiketítő veréblárma, melyet helyiyel-közzel a hetvenkedő rigók füttye tullicitál — nyitánya a szép derűs regnek.

A tehéncsorda már rég a legelőn jár, tompán hallik ide a kolompja, — a csordás még le sem feküdt, szűrere, — csak ineseledik azzal a nagy esetlen topa komondorral — melyet talán legjobban szeret a világon. Akárki is elhiheti, mert Mihók Gyurka az érdemes csordás bizony-bizony aglegény maradt, — és hosszú hatvan esztendőknél illatos, szerelmet gerjesztő május hónapjai sem tudtak Gyurka csordásba egy szemernyi szerelmet varázsolni. Nem bizony.

— Nem énnekiem való az! sóhajtá füle tövét vakargatva.

Pedig eljárt a táncba is — a fonóba is. Akárhány szegény, de szép leány próbálkozott észre téríteni Mihók Gyurkát; példálóztak szerelmes bunyorgatással — kedves piralással; — de a Gyurka csordás, szájában az elmaradhatlan szénaszállal, csak úgy állt ott szétvetett lábakkal, mintha nem is neki beszélne az a rózsás arcu fehérceled.

Bizony Szt.-Dénésben, ahol az érdemes Mihók Gyurka csordás, hivatalát gyakorolta — az ő becsü-

sai nevét kitörölte a jelentkezők könyvéből, — a Curia ma a büntetés leszállításával, mindkettőjüket 2—2 heti államfogházra ítélte.

NYILT-TÉR+).

Nyilatkozat.

Készséggel hozom köztudomásra ama, már több ízben tapasztalt legutóbb családomban észlelt tünetet, hogy a mohai Ágnesforrás vize tisztán vagy borral vegyítve nagy befolyással van a tejképződésre, s ennek használata teljesen feleslegessé teszi az e célból eddig használt a költségesebb sört. Sőt még a gyermek is, ki az anya- vagy dajkatejjel ezt beszívja, kövérebb, egészségesebb, főleg bőre ment marad minden kiütés és pattanástól. Családomban tett tapasztalatok után, hol oly bő és sűrű tejképződés állott be e víz folytonos élvezete folytán, ellenkezőleg pedig, míg ennek élvezetétől fizikai akadály folytán megfosztattunk, valóságos tejszükség állott elő, egész jó lélekkel mint biztos eredményt konstatahatom.

Nem véletlen eszközölte e tapasztalatot; reá vall a folytonos megfigyelés. E megfigyelés után használtattam én is ivóviz gyanánt a mohai Ágnes forrás vizét, s hogy mily eredménynyel, azt a vidéken mindenki megbámulta.

Az emberiségnek vélek szolgálatot tenni akkor, midőn ezt b. tudomására hozni szerencsém van.

Keresztesen, 1895. aug. 9.

BABAY KÁLMÁN,
ev. ref. lelkész.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelőséget a szerk.

Hirdetések.

Utolérhetetlenek

s mindig azok maradnak a

Premier-kerékpárok,

mert egyedül csak ezek készülnek

Helical-csőből

és legnagyobb ellentállási képességet, legtükéletesebb szabatoságot, legtartósabb szerkezettel és legkönnyebb futóképességet egyesítik magukban.

A „Premier Cycle Co. Limited“ (Hillmann, Herbert & Cooper)

GYÁRAK:

EGER COVENTRY DOOS
(Csehország) (Angolország) (Nürnberg mellett)

60,000 db. készül évenként. Katalógus ingyen és bérmentve.

Pécsett egyéül raktár:

Fürst Lipótnál.

174. sz.

tkv. 1897.

Arverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bihari Benő, ügyvéd, dárdai lakos végrehajthatónak, Gyurics Peró dárdai lakos. végrehajtást szenvedett ellen 50 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbiróság területén levő, Bodolya községben fekvő, az 571. sz. tjkvben felvett 1551. hrsz. ingatlanra 332 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi május hó 17-ik napján d. e. 10 órakor Bodolya községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának. 10 %-át vagyis 33 frt 20 krt készpénzben vagy az 1881. évi 60-ik törvény cikk 42-ik §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881-dik évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint tkvi hatóságnál 1897-ik évi január hó 16-ik napján.

Maurer Frigyes

kir. albiró.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcso árak!

ZENTLER-féle

cs. k. szab. udvari férfi- és gyermekruha gyári raktár

Pécsett, király-utcza.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

FEHÉR MIKLÓS

gépgyáros

ajánlja a m. kir. államvasutak gőzeséplőkészleteit,

továbbá a legújabb szerkezetű magánjárókat, és mindennemű egyéb gazdaság gépeket u. m.: ekéket, boronákat, hengereket, vetőgépeket, (cirkulár)-kör-fűrészeket, malomberendezéseket, trieuröket, darálókat, a legjobb perenosporafecskendőket, szeckavágókat, bakkerrostákat stb. stb. kedvező fizetési feltételek mellett legjutányosabb áron, hitelképes vevőknek több évre terjedő részletfizetésre

FEHÉR MIKLÓS GÉPGYÁROS BUDAPEST ÜLLŐI ÚT 23.

Leégett m. kir. államvasuti cséplők keretei készpénzért beváltatnak, valamint régi gépek ujjakkal becseréltetnek.

Cséplési idényre vevőimnek megbízható gépészekről szívesen gondoskodom.

Képes árjegyzék kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve.

FEHÉR MIKLÓS gépgyáros

Budapest, IX. Üllői ut 23. szám., (a „Köztelek“ mellett.)

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.